

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι ἀρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. γρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτὴ ἰτασίως ἢ καθ' ἑξαμηνίαν εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν ὁδῷ Μουσεῶν ἀριθ. 6.

Ἐκάστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 23 Δεκεμβρίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Συβέρου οἶκος, ὑπὸ Γ. Ααρμπάνη. — Ὑμερολόγιον. — Ἐβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Πνευματικαὶ ἀσκήσεις. — Ἀλληλογραφία.

ΦΥΛΛΟΥ: Ἡ Ὀλυμπία, ὑπὸ Χ. Τ. — Ὁ ἐν Ῥωμουνίᾳ μισοελληνισμός, (τέλος) ὑπὸ Π. Πανᾶ. — Αἱ γυναῖκες ἐν Κίνα, ὑπὸ τῆς δος ἌΜΑ. — Τὰ σκάγια (διήγημα).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 44 (τῆς 30 Δεκεμβρίου) συμπληροῦμεν τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἐβδομάδος ὅπως, κατὰ τὰ γενικῶς παραδεξιμένα, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ νέου ἔτους ἀρχίσωμεν νέον τόμον.

Τοῦτο δὲν ἐπηρεάζει ποσῶς τὴν συνδρομὴν, ἥτις θὰ λήγῃ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Φεβρουαρίου.

Νέοι συνδρομηταί, προπληρόντες τὴν ἐτησίαν αὐτῶν συνδρομὴν, γίνονται δεκτοὶ καὶ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου εὐελπιστοῦμεν δ' ὅτι θέλουσιν ἐγγραφῆ ἱκανοί, ἀποβλέποντες εἰς τὸ ποιὸν τῆς ὕλης καὶ εἰς τὸ εὐωνότατον τῆς τιμῆς, ἣδη μάλιστα, ὅτε δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀγοράσωσιν ὀλόκληρον σειρὰν προγενεστέρων τόμων.

Ἡ συνδρομὴ μένει ἡ αὐτὴ, ἥτοι **δρ. 10** μόνον, διὰ τε τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις συνδρομητάς, καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ (προστιθεμένων αὐτοῖς μόνον δύο δραχμῶν ἀπέναντι τῶν ταχυδρομικῶν.)

Μετὰ τοῦ φύλλου τῆς 30 Δεκεμβρίου θέλει δοθῆ καὶ τὸ ἐξώφυλλον μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν συνεργατῶν καὶ ἀνταποκριτῶν τῆς Ἐβδομάδος, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος θέλουσιν ἐπνευχθῆ εἰς τὴν Ἐβδομάδα μεταβολαί τινες, ὡς λ. χ. ἡ συγώνευσις τοῦ Δελτίου μετὰ τοῦ φύλλου (ὅπερ θ' ἀποτελεῖται ἐκ 12 σελίδων), καὶ τινες βελτιώσεις, δι' ὧν ἐλπίζομεν, ὅτι θ' ἀνταποκριθῶμέν πως εἰς τὴν ὑπερβολικὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἡ πολιτικὴ ἐπεσκίασε πᾶν ἄλλο γεγονός· ἐν τούτοις καὶ τοῖς μὴ ἐνδιαφερομένοις διὰ τὴν τοιαύτην πολιτικὴν — καὶ εἶναι ὀλιγίστοι — παρετέθη ἰκανὴ τροφή.

Οὕτως οἱ χρονογράφοι ἐσημείωσαν εἰς τὰς δέλτους αὐτῶν ὅτι «ἐν Ἑνετίᾳ ἀπεβίωσεν ὀγδοηκοντοῦτις ἡ κόμησσα Μοροζίνη, τελευταία ἀπόγονος τοῦ ἐνδόξου! ἡρώως, εἰς ὃν εὐγνωμογούσα ἡ Δημοκρατία τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἀπένευσε τὴν προσωνομίαν τοῦ *Πελοποννησιακοῦ*. Ἡ κόμησσα ἐκέκτητο ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς πολύτιμον συλλογὴν τῶν ὄπλων, σημαίων, καλλιτεχνημάτων καὶ λοιπῶν τροπαίων, ἅτινα ἀπεκόμισεν ὁ Μοροζίνης ἐκ τῶν κατὰ τὸν Μωρέων ἐκστρατειῶν του». Προσεχῶς ἐν τῇ «Ἐβδομάδι» θέλει γραφῆ περὶ τῆς ἐκστρατείας του εἰς Ἀθήνας, ἐξ ὧν Κύριος οἶδε πόσα ἀντικείμενα ἀφαιρηθέντα ἐκόμισησεν τὴν συλλογὴν τῆς εὐγενοῦς κομίσσης.

Τοὺς κοινωνιολόγους καὶ τὸν δικαστικὸν κλάδον ἐν γένει ἀπασχόλησε κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἡ δίκη περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ πολυκλαύστου ἐν Μανσοῦρα προξένου Ἀ. Κροκίδα, καταδικασθέντος ἤδη μόνου τοῦ αὐτουργοῦ νεανίου Εὐαγγ. Νατσιοῦ εἰς θάνατον, τῶν *συνεταίρων* του φυγοδικούντων.

Τοὺς *σκανδαλογράφους* ἐνέπνευσεν ἡ «*Λοιμὴν Ἑβραία*» Μερκάδα Μκαθιά-Λειβαδιά-Ἀργούστη, ἥτις μεταβάσα νὰ λουσθῆ ἔμεινεν ἐπὶ δύο περίπου ὥρας γυμνῇ, διότι ἠρνήθη ἡ διευθύντρια νὰ τῇ δώσῃ τὰ ἐνδύματά της, ἰσχυριζομένη ὅτι ἔχει διαταγὴν τοῦ ἀρχιεραβίνου νὰ τὰ κατάσῃ, ἕως οὗ ὁ σύζυγός της πληρῶσῃ τὴν ὀφειλομένην συνεισφοράν.

Τοὺς χρυσοθήρας ἠλέκτρισεν ἡ ἀναζήτησις τοῦ ἐκ 200,000,000 θησαυροῦ τῆς μακαρίτιδος μοναχῆς Εὐπραξίας Παπαθανασοπούλου, ἐφ' οὗ θὰ προβάλλῃ — ἅμα ἀνακαλυφθῆ — κληρονομικὰ δικαιώματα Λεωνίδας Μιχαλόπουλος ὁ Αἰγιεύς.

Τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν πορείαν τῶν οὐρανίων σωμάτων ἀπασχόλησεν ἡ μετ' ἐκπλήξεως οὐχὶ ἀμιγροῦς θαυμασμοῦ ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ «*Νέᾳ Ἐφημερίδι*» μεγάλη ἀνακάλυψις τοῦ κ. Α. Θ. Ἰωαννίδου, καθ' ὃν αἱ ἡμέραι τοῦ Δεκεμβρίου ἠῤῥησαν — ἐνεκα τῆς ἐκτάκτου παρατηρηθείσης ἐρυθρότητος — κατὰ δύο ὥρας.

Ἡμεῖς δὲ τοὺς φιλολογούντας ἐνεθουσίασεν ἡ ἐκτακτος ἐν τῷ Ὁδῶϊ ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐπιτυχία τῆς τελευ-

ταίας κωμωδίας τοῦ κ. Δ. Α. Κορομηλά, δοῦσα ἡμῖν εἰκόνα τῆς ἐν τῷ ἀπωτάτῳ μέλλοντι εὐτυχοῦς ἐκείνης διὰ τὴν ἐλληνικὴν σκηνὴν ἐποχῆς καθ' ἣν θὰ ἀνέλθωσιν ὅπως διδάξωσι *καλλιτέχναι* καὶ οὐχὶ *τεχνίται*.

Τὸ φύλλον τῆς 30 Δεκεμβρίου, ἐπιτηρηθὲν κάπως ὅλως διακεκομμένον ὡς συνήθως, οὐδένης σοβαρῆς λόγου πειθοῦτος, ὅπως συναντήσῃ μετὰ τῶν ποιημάτων τῶν καυνοδοχοκαβαριστῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

— Εἰς τι τεῦχος τῆς «*Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος*», ὅπερ κατωρθώσαμεν ν' ἀνακαλύψωμεν κάπου, ἐδημοσιεύθη περισπούδαστος διατριβὴ τοῦ κ. Στεφάνου Δραγούμη περὶ «καθορισμοῦ τοῦ Ἀττικῆς Δήμου *Βατῆς*». Ταύτην δι' ἰσχυρῶν επιχειρημάτων θέτει εἰς τὰ σημερινὰ *Πατῆσια*, ἐξ ἧς ἔλκουσι τὸ γένος. Ἡ *Βατῆ* ἐτίθετο μέχρι τοῦδε ἐν τῇ *Μεσογαίᾳ*, (μεταξὺ Πεντέλης καὶ Ὑμηττοῦ), παρὰ τὴν Ἀθηναϊκὴν Βαθεζαν κ.λ.

Κατὰ τὸν κ. Δραγούμη τὸ ὄνομα *Πατῆσια* εἶναι παραφθορὰ τοῦ τοπικοῦ ἐπιρρήματος *Βατῆσι* ἀπαντῶντος εἰς ἐπιγραφάς.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔχουσι καλῶς, πλην δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὴν περὶ Πατισίων παράδοσιν.

Τὸ ὄνομα Πατίσια δὲν ἀπεδίδοτο εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν ὅπως σήμερον, ἀλλ' εἰς ὀρισμένον καὶ μικρὸν αὐτῆς μέρος· τοῦτο δὲ εἶναι κοινὸν εἰς τὴν πολυώνυμον Ἀττικὴν, ἧς ἡ γῆ καθ' ἑκάστον βήματα φέρει νέα ὀνόματα, ἅτινα ὡς μὴ ἀνήκοντα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὴν ἀρχαιότητα, οὐδεὶς ἔλαβε τὸν κόπον νὰ τὰ ἐξετάσῃ.

Ἡ ἐν λόγῳ θέσις ἀτυχῆσασα καὶ ἐκ τοῦ Πατισᾶ καὶ ἐκ τῶν Παραδεισίων νὰ δεχθῆ παραγωγὰς, δὲν ἐλέγετο, κατὰ τὴν παράδοσιν, Πατίσια ἀλλὰ Ἀγὰ-Πατίσια· καὶ τοῦτο διότι, ὡς λέγεται, ἀγὰς τις, διάσημος μέθυσο, οὐδέποτε βαδίζων τὴν εὐθειᾶν, εἶχε πύργον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Μεθ' ὀπίσης ὀργῆς ὁ μακαρίτης κατεδίωκε τοὺς φωνάζοντας αὐτῷ καθ' ὁδὸν «*Ἀγὰ !!! πάτ(α) Ἰσρα*»

Ἀλλὰ πιθανὸν νὰ προὔπηρχε τὸ ὄνομα, καὶ ταῦτα νὰ ἐδημιουργήθησαν πρὸς δικαιολόγησιν τῶν συνθετικῶν αὐτοῦ μερῶν.

— Ἀπλήστως ἀναγινώσκειται τὸ νέον ἀριστοτέγγελμα τοῦ κ. Χαράλαμπος Ἀννίνου «*Ἐδῶ κ' ἐκεῖ*», περὶ οὗ θέλομεν γράφει ἐν ἐκτάσει. Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ κοι-

των ενδόματα, οι πατέρες τού: άγορασθέντα; ενδιάνους και τας δρνθιας, και αι οικοδόσποιναί την καθαριότητα της οικίας των. Έκει δέ πέραν φαίδρος ήχος τυμπάνου ή πυρατώδης εργασία πρὸς κατασκευήν μεγάλου πολυχρόνου χαρτοφανάρου, άγγέλουσιν, ότι ή μικροσκοπική άυτοσχέδιος θίαγος της γειτονικής, προτοιμάζεται διά τὰ Καλήμερα.

✱

Άργυροῦχοι και πολυτάλαντοι έρχοντες, λύσατε τὰ βαρέα βαλλάντια σας. Οι άποροι πολιορκουσι τὰ μέγαρά σας, τὰ δουργεία, τὰ ανάκτορα. Δότε και εις αυτους κ̄τι ένα μη πεινώσι κατά την μεγάλην και χαρμόσυνον έορτήν. Άλλ' ιδίως έρευνήσατε πρὸς άνακάλυψιν της άληθους πανίας, ήτις υπερήφανος ως σέτι, προτιμά νά τήκηται έν τοις ύπογυίοις παρά νά τείνη χείρα επαίτιδα. Θερίσατε έν τή δδφ Έρμου, όπου κομφοτεχνήματα βαρύτερα σας εμπνέουσι, πόθους πανοίους. Άλλά σπειράτε τας εδεργασίαν, όπου ή πόνοσ και ή ένδαια, σπειράτε έν μειδίαιμα, όπου ή θλιψίς. Τίς οίδεν ήσαν και οι ταλαίπωροι αυτοί μιαν φοράν εύτυχέι; και εινε τόσον άττατος ή τύχη.

✱

Χριστούγεννα! Άβριον έρχεται ή χαρμόσυνος έορτή. Άπό του χρυσοκοσμητου δένδρου των άνακτόρων, μέχρι του πενήχρου δείπνου, όπου συμπληροῦ τήν τεσσαρακονθήμερον νηστείαν του άπόρου, πανταχού έπιπνέει μυρόέν πνέυμα θρησκείας και άγάπης. Οι γλυκέις των κωδώνων ήχοι, ή ζωθινή λειτουργία, ή κατάργησις πάσης κακοποιου άσπροφαγίας και ή άντικατάστασις αυτης διά του εδώδους Χριστοφώμου και των κρεατεινών καρικουμάτων, όλα ταῦτα προκαλοῦσι άγλην χαράς έπι της μορφής και προσωρινήν ευδαιμονίαν έν τή καρδία. Άν δέ που δάκρυ και παράκρον, εύλογημένη ή χείρ, ήτις τείνεται ένα ένταλλάξη τὸ βάλαμον της παρηγορίας.

✱

«Η έλεημοσύνη εινε άδελφή της προσηυχής;» λέγει ή Οδγκώ, προσθέτει δέ ότι δὲ αυτης και μόνης έξουμενίζεται ή Θεός και δίδει την χαράν εις τας υίους και την χάριν εις τας θυγατέρας σας, ότι εινε τὸ μόνον δένδρον, του όποιου θα δρέψητε τούς καρπούς έν τῷ ουρανῷ, και μυρία άλλα, τόσον ώραία πράγματα, ώστε αναγκάζει τὸν άναγνώστην του νά φέρη την χείρα εις τὸ θυλάκιον ένα έλεηση, "Ας ήδονάμην και εγώ ν' άποσπάσω, ένα έτι όβολόν έν του θυλακίου σας όπέρ των άπόρων!

Διάσημά; τις δραματικός συγγραφές, του όποιου λησμονοῦμεν τὸ όνομα, έτρεφεν έκτακτον εύλάθειαν και άγάπην πρὸς τούς πτωχούς, από νεαρῆς ηλικίας. "Οτι ήτο μειράκιον έτι, έλάμβανε παρά του πατρός του διά τὰ μικρά του έξοδα έξήκοντα λεπτά καθ' έβδομάδα. Ημέραν τινα μεταβαίνων εις τὸ σχολείον, άπαντᾷ καθ' όδόν γέροντα επαίτην. Οι λόγοι του τὸν συγκινοῦσι και άμέσως τῷ λέγει. — Πάρε τὰ έξηντά μου λεπτά, δὲν έχω άλλα άπ' αυτά. Ο πτωχός γέρον μετὰ μυρίας εύχας και εύλογίας τῷ άποκρινεται: Μικρέ μου, θα γίνης μιαν ήμέραν μέγας και ευδαίμων. Νά τὸ ενθυμησαι. Καί έκτοτε, μετὰ έτη, ότε ή παις εκείνος; άνδρωθεί; έδρασε διάνας έν τῷ θεάτρῳ, έν εκάστῳ θρηάμῳ του αναμνησκόμενος της προφητείας του γέροντος, λέγει: "Τὰ έξηντά μου λεπτά, τὰ έξηντά μου λεπτά! . . ."

✱

Μόνος ή Malherbe δὲν έπίστευεν εις τὰ τοιαῦτα, καιτοι τακτικῶς ήλθει του; πάσχοντας ότε δὲ τις τούτων τῷ έλεγεν, ότι θα παρακαλέσῃ τὸν θεόν δι' αυτόν. — Φίλε μου, άπήντα, μη λάθης τὸν κόπον; δὲν πιστεύω νά έχης πολλά χατήρια έν τῷ ουρανῷ, άφου ή Θεός σὲ έγκαταλίπη ούτως έν τή γῆ!

Άλλ' ή Malherbe ήτο μέγας άθεός. Φαντάσθητε ότι έπίσκοπος τις τὸν προσέκλεισε ποτε νά προγευματίσῃ και νά μεταδώσιν έπιστα εις την λειτουργίαν. Ο φίλος εκάθησεν, έπρογευματίσας και άπεκοιμήθη έπὶ μιᾶς καθήκλας. Ο έπίσκοπος τὸν έξουπᾷ και τῷ άπενθυμίζει ότι θα υπάγῃσιν.

εις την εκκλησίαν. — "Άφρά με σὲ παρακαλώ. Τὸ ίδιον εινε" κοιμοῦμαι καλά και εδῶ! . . ."

✱

Πολύ φοδοῦμαι όμως ότι διά των άνεκδότην τούτων του Κακοχλόου, ως μετεφράσθη κατὲ τὸ όνομα του Malherbe, εκημίωσα τὸ θέμα και έσκανθάμισα τούς άναγνώστας μου. Καί πράγματι έχουσι τόσην συγγένειαν μετὰ τὰ άνωτέρω, όσην σχείν ειχε μετὰ την λογικην φοβηρός τις λογοπαίκτης όστις άνερχόμενος μετ' έμου έν Πειραιώς δὲ τὸ σιδηροδρόμον και δμιλίων περί έλεημοσύνης έστράφη και πρὸς ύποστήριξιν της ιδέας του, μοι έδειξε τὸν έλαίωνα λέγων: "Ο έλαίων πτωχῷ, δανεζις Θεῷ . . ."

✱

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Μέλος κ' εγώ άποτελώ μικρόν του σώματός σου, πλὴν είμαι χρησιμώτερον ιδίως στα ήθρια. Έν τὰ σκότη άγχιᾶς, ώραία μου Κυρία, την κεφαλήν μου άπόκοπον, κ' ίδου εγώ έμπρός σου. Παπ.

Του προσώπου σου έν μέρος οὐν τοις άλλοις περιφράττω
[ριφράττω
έν στοιχετον άμου δγάλη; με πατεί; έν περιπάτω.

"Ορος μ' εκαιμεν ή φύσις, αλλά γίνομαι τετράπουον, άν με άποκεφαλίση.

(Νά άναγνωσθῇ ή λέξις)

υ ο ο ο ο ο α
ν δ χ ρ σ β ν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ζητείται ή αριθμός, όστις διαροῦμενος διά του 2 έχει υπόλοιπον 1, διά του 3 υπόλοιπον 2, διά του 4, 3, διά του 5, 4, διά του 6, 5 άλλ' ή όποτος διαροῦμενος διά του 7 δὲν έχει οὐδέν υπόλοιπον.

ΛΥΣΕΙΣ

Αινίγμα α.α. Σάγαρος (ή άγριόχοιρος και ή κυνηγός αυτου) Σύ, άγρός; (Δημώδη) Ρεπάνι-Σάλιαγκος.

Πρὸς συμπλήρωσιν.
Μόριον
όριον
ρίον
ιον
όν

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Α. Κ. Χ. Στρον. "Επιστολή σας έλήθη" μετὰ του κ. Α. συνεννοήθημεν; θα σας γράψωμεν ταχυδρομικῶς τὸ ποιήματος του V. Hugo (έν τῷ Ruy Blas) δὲν έδημοσιέθη τις μετάφρασις, ύπάρχει όμως ή έξης, άνεκδοτος όφειλομένη εις τὸν γλαφυρόν κάλαμον του κ. Εδγ. Γ. Ζαλοκώστα.

Γιατί ν' άκούσω τὰ πουλιὰ
Που κλαίδοῦν στα δάση,
Άφου ή 'δική σου ή λαλιὰ
Κ' εκίενα θα περάσῃ;

Γιατί τὸ φῶς εις τούραν
Τὰ άστρα νά ζητήσω,
Άφου 'σου μαύρου σου ματιου
Την λάμψη ή' άντικρούσω;

Αὐν θέλω την πρωτομαγιά
Αουλούδια, άφου κρυμμένα
Εις την 'δικήν σου την καρδιά
Θά ταῦρω ένα ένα.

Άγάπη λένε τὸ πουλί
Που εις τὸ δάσος ψέλλει,
Τὸ άθος που μοσχολολεῖ,
Τάτρο που λάμψη στέλνει.

κ. Ν. Το. "Υδραν, Δ. Β. Άργος και Σ. δὲ Β. Ζάκοντον. Έλήθησαν. Ταχυδρομικῶς δελτάριον. — κ. Μ. Θ. Γ. Κεφαλληνίν. Ένεγράφητε. — Άναγνώστη της "Εβδομάδος". Νά σας ιδωμεν. — κ. Μ. Γ. Ν. Στρον. Ευχαριστοῦμεν έν των προτέρων' αριθ. άπεστάλη. — κ. Κ. Π. Σμόρην. Έλήθη σας ευχαριστοῦμεν. Σειρά και αριθμοί άπεστάλησαν. — κ. Θ. Δ. Σμόρην. Ευχαριστοῦμεν. — κ. Κ. Τ. Ακμάϊν. Έλήθη' σας ευχαριστοῦμεν. — κ. Κ. Μ. Βαγδάτην' άναμνησκόμενος ύποσχθέντα. — κ. Μ. Μ. Στυλίδα και Μ. Β. Ζ. ήθραν. Έλήθη' ευχαριστοῦμεν. — κ. Κ. Μ. Ταγανρόγ "Αμα εκδοθῶσι, σας σημειοῦμεν τας τιμάς τὸ λεξικόν εις τὸ βιβλιοπωλείον Κ. Βιλμπεργ ή Μπέκ — κ. Κ. Π. Σ. Ζάκοντον. Ο περὸ οὐ ή λόγος είναι βεβαίως εκτακτος άλλ' οὐχι και έπιφανής. κ. Ζ. Δ. Κ. Γαλάζιον. Έλήθησαν' ευχαριστοῦμεν παραγγέλια σας εκτελεσθήσονται. Καί διά τας δύο αιτίας: — κ. Κ. Π. Στρον. Ο 3. Μ. έρχεται κατ' αυτάς; ή Α. Β. ιδιωτέως. — κ. Στ. Σ. Γιωργεσον. Προσεχω. — κ. Δ. Ζ. Άλεξήνδρειαν. Ημ. Ρ. άποστέλλομεν. Ιστ. Τρ. δυσέδρετος.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εις τὸ γραφεζον της "Εβδομάδος εύρίσκονται:

Η Μελέτη επί της νέας Έλληνικης ή βάσανος του έλέγχου του ψευδαπτικισμού»
υπό Γεωργίου Ν. Χατζιδάκη
και τιμάται δραχμῶν 2.50

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

υπό
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΝΝΙΝΟΥ

Τιμή Δρ. 4 διά τὸ Έσωτερικόν και Δρ. 5 διά τὸ Έξωτερικόν.

Και άπαντα τὰ μέχρι τούδε εκδοθέντα υπό Άριστοτέλους Π. Κουρτίδου.

Εις τούς συνδρομητάς μας τὰ στέλλομεν έλευθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Άντι της **Dosia**, ήτις είναι μεταπεφρασμένη, θέλομεν δημοσιεύσει προσεχῶς έν ώραία μεταφράσει την **Ingénue** μυθιστορίαν της αυτης Henry Gréville.

Εις τὸ παρόν και τὸ προηγούμενον φύλλον της "Εβδομάδος" ύπάρχει διαφορά τις κατά την ποιότητά του χάρτου, καθυστερήσαντος του συνήθους ένεκα των καθάρσεων.